

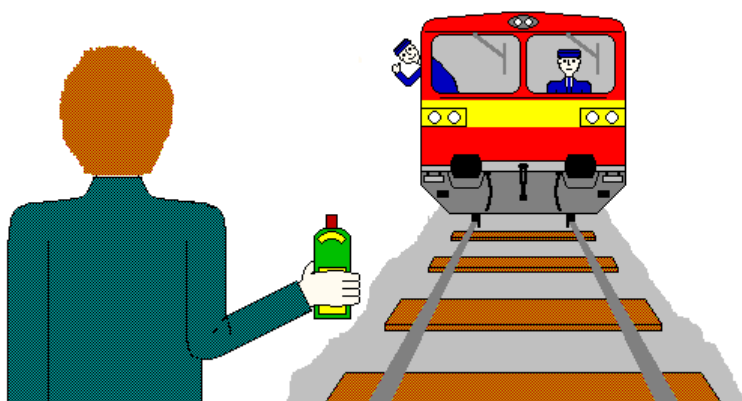
NOUZOVSKÝ ŽURNÁL 2

ročník VIII






1. dubna 1994

Co je to zastávka na znamení
se mimo jiné dozvíte v rubrice

VE ZKRATCE



Co najdete uvnitř

	Informační servis informace o tom, co bude	2
	Schránka Nouzovského Žurnálu vaše dopisy	3
	Ve zkratce krátce o událostech minulých dní	6
	Celotáborové hry (2) pokračování vyprávění o archeologických nálezech v Hryzelích roku 1976	7
	Slavné výroky nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	12

uzávěrka 27. 3. 1994



INFORMAČNÍ SERVIS

◆ Termíny výprav do prázdnin:

duben	- 16. 4.
	- 30. 4. (sázení stromků na Nouzově)
květen	- 14. 5.
	- 28. 5.
červen	- 11. 6.
	- 25. 6.

◆ Uzávěrka přihlášek na tábor:

20. května

◆ Termín tábora:

9. - 30. července

◆ Kdy vyjde Nouzovský Žurnál:

3. - 3. června

4. - 10. července

5. - 30. září

6. - 2. prosince

Změny termínů jsou vyhrazeny!

- ◆ Pokud to ještě někdo nestačil zaregistrovat, oddíl má nového hlavního vedoucího. Zaneprázdněného Čerta nahradil Pitras, kterému tímto přejeme pevné nervy a dostatek elánu.



SCHRÁNKA NOUZOVSKÉHO ŽURNÁLU

Ve schránce Nouzovského Žurnálu se objevují vaše příspěvky. Jsme moc rádi a za všechny děkujeme. Některé příspěvky jsou podle svého charakteru zařazeny přímo do Slavných výroků, ostatní najdete právě v této rubrice.

Jak jsme se dozvěděli z jednoho příspěvku, při zakončování schůzky Ještěrek si Kuba poněkud upravil jejich pokřik.

*My jsme malé hašlerky
a cucáme ještěrky*

zde přítomná ještěrka není Linda

A máme zde další příspěvek, tentokrát od Cípy a Syslíka.

Dopis na latrošku

*Až já budu na potřebě
a ty půjdeš okolo,
nastavím já nohu tobě,
uklouzni ty potvoro*





V naší schránce se objevil jeden velice milý dopis.

Milá redakce,

po přečtení článku o celotáborových hrách vám musím vylíčit hru, kterou já považuji za tu, která byla jako, ale byla doopravdy, nebo to bylo naopak. Já už fakt nevím. Jedná se o hru RENA v roce 1972, kterou jsem prožíval ještě jako dítě, tedy člen mužstva. Začalo to tak, že v rohu tábořiště nad kuchyní vedle nářadovniku byla postavena budka 2 x 2 metry se stanem, ve kterém byla telefonní ústředna telefonní sítě, která propojovala kuchyň, hlavního vedoucího, hangár, atd. Vedle pan Mokrý, tehdejší vedoucí a zakladatel Průzkumníku nainstaloval nefalšovanou vojenskou vysílačku, jakou nosí na zádech spojař jednotky v bojových akcích. U budky byl vztyčen stožár 5 metrů vysoký s anténou. Tato vysílačka měla dosah 25 - 40 km a my jsme se na ní učili spojařské abecedě. Vše probíhalo v klidu, až jednou...

Jednou někdo točil knoflíkem pro volnou frekvenci, když se ve sluchátkách ozvalo:

„Zde Rena, zde Rena, sonda meziplanetární lodi ... (název už si nepamatuji), která obíhá okolo vaší planety. Hovoříme jazykem toho národa, nad jehož územím se nacházíme.“

Pak nám bylo sděleno, za jak dlouho obletí naši Zemi, a kdy se tedy bude opět nacházet nad naším územím. Posláním sondy bylo navázat kontakt s lidmi, poznat jejich zvyky, chování v různých situacích, poznání planety, na které žijí, atd. Proto při dalším hlášení zadala úkol na dobu do dalšího přeletu. Zprávy o splnění se nikam nedávaly, neboť mimozemšťané všechno vidí a znají.

Hlášení Reny bylo v 6:35 a nevěřili byste, kolik táborníků mělo už uklizeno ve stanech, byli umytí, učesaní a čekali, až se Rena ozve, i když budíček byl až v 7 hodin.

No, abych to zkrátil. Na důkaz, že jsou s námi spokojeni, pronesl v posledním hlášení velitel meziplanetární lodi proslov, hodnocení našich akcí, a poslal nám na památku malý létající



talíř, který skutečně v noci za mohutných světelných a zvukových efektů přistál východně od Liščích jam. Dlouho pak UFO viselo v klubovně Průzkumníků jako připomínka nevšedního zážitku z tábora 1972.

To by mohl být konec. Ale není. V roce 1974, když jsme s ostatními (Láďa Novák, Petr Koláčný, Ina Macková, Květula Macková, Hanka Tučková a já) nastupovali dráhu instruktorů, bylo nám po úspěšném složení instruktorských zkoušek řečeno (mimo jiné), že vysílání Reny bylo činěno ze stanu vedoucího pana Mokrého a Rena byla hra, která se povedla. Z toho se vyvinula debata, že by neškodila další „opravdová“ hra, a tak za dva roky přišla hra, která začínala:

Já Jan Coubal z Dolno Krut, jsa stihán ...

Všechny vás zdraví

Marian



VE ZKRATCE

- ◆ Ve dnech 26. února - 2. března se uskutečnilo lyžařské soustředění na Jedlové. I když se dalo lyžovat jen první dva dny, byla akce úspěšná, protože i za tak krátkou dobu se Ještěrka skoro naučila lyžovat. Za celou dobu došlo pouze ke dvěma úrazům a ani jeden na lyžích. První si způsobil Ještěrka, když sáňkovala na asfaltu (naštěstí se to aspoň obešlo bez tzv. silničního lišeje), druhým postiženým byl Ještěr, který dostal do hlavy kotvou lyžařského vleku. Závěrem vedoucí zájezdu Starosta zhodnotil akci jako zdařilou a vyslovil se pro uspořádání dalších podobných akcí.
- ◆ Jak uvedla soukromá rozhlasová stanice RCL Liberec, v půlce března se v České Lípě konala akce, při níž bylo 90 účastníků v noci rozvezeno na neznámá místa v okolí 20 km od České Lípy a museli se nepozorováni dostat do České Lípy. Nepřipomíná vám to něco? Jenom doplňme, že 1. ročník akce Návrat se konal v roce 1985.
- ◆ V sobotu 26. března se na výpravě na Sion pořádané Tomem a Ještěrem projevila Ještěrka jako nejvhodnější osoba pro opatrování lístků na vlak. Sice na cestu tam koupila o jeden lístek navíc, takže než se na to přišlo, pátrali marně vedoucí po zmizelém členovi. Na zpáteční cestě ovšem Ještěrka kouzlem osobnosti dokázala zmást průvodčího ve vlaku do Kutné Hory i jeho kolegu ve vlaku do Kolína tak dokonale, že ani jeden ani druhý nechtěli vidět lístky. A to měla v záloze ještě jednu fintu, která spočívala v prasklých kalhotách, kterými občas prosvítalo spodní prádlo. Teď je ještě potřeba vybrat k Ještěrce další osobu pro případ, že místo pana průvodčího přijde paní průvodčí.
Závěrem uvedme ještě jednu zajímavost, kterou zjistil Slon. Jak možná někteří víte, existují tak zvané zastávky na znamení, ve kterých vlak zastavuje jen tehdy, chce-li někdo vystoupit nebo nastoupit. V jízdním řádu jsou takové zastávky na znamení označeny křížkem a ve vysvětlivkách se mimo jiné píše, že „je možné dát vlakovému personálu vhodné znamení“. Co se myslí oním vhodným znamením, už jízdní řád nepraví. Jak se Slon dozvěděl, je to různé a záleží to na osobě průvodčího dávajícího strojvedoucímu pokyn k zastavení vlaku. Tenhle průvodčí například zastavoval na becherovku.



CELOTÁBOROVÉ HRY (2)

2. Vzpomínky na budoucnost po našem *(pokračování)*

Jak už bylo řečeno v minulém čísle, nacházíme se v Hryzelích na táboře roku 1976, kde vznikla průzkumná archeologická skupina, která má zaručené zprávy o tom, že by se v oblasti starého slovanského hradiště mohly nacházet nějaké vykopávky, a v době osobního volna za doprovodu některého z vedoucích podniká výpady do okolí. Zatím nic nenasvědčovalo tomu, že by se tento tábor měl nějak lišit od ostatních.

Až jednou příběhli archeologové do tábora, že našli dřevěnou skříňku, ve které byl nějaký spis psaný švabachem na ručním papíře. Události začaly nabírat spád. Na listině stálo, že byl jakýsi Jan Coubal, který hlásal, že naši Zemi navštívili v dávných dobách mimozemšťané. Ti naučili naše lidi leccemu užitečnému. Zanechali pak prý po sobě zprávu, která je ovšem chráněna tak, že kdo se proti této ochraně nedovede bránit, zahyne.

Tuto skříňku vyrobili vedoucí již před rokem a zakopali do země, aby dostala patinu. Listina pak byla z ručního papíru, který rovněž sami vedoucí vyráběli. Jména v této listině uvedená byla pravá a byla vybrána z kroniky vesničky Dolní Kruty, blízko které tábor stál. Příběh sám byl samozřejmě smyšlený. Zprávu se táborníkům podařilo rozluštit během dvou dnů, přestože se očekávalo, že jim to bude trvat nejméně týden (zkuste si to také, na následující dvojstránce je kopie této zprávy). Další nepříjemností pak bylo, že jeden z nálezců při pohledu na skříňku prohlásil, že je sbita strojními hřebíky. Znamenalo to v noci všechny hřebíky vytáhnout, spilovat do hladka a do čtverečků a druhý den tvrdit, že se zřejmě přehlédl.

Táborníci tedy hledali poselství. Tím byla čtyři mosazná pouzdra ve tvaru šestiúhelníkových hranolů, přičemž v každém z nich byla stočená průhledná fólie, na které bylo vyobrazeno blízké okolí hradiště. Samozřejmě bylo potřeba provést určité změny, například v toku potoků, místo vrstevnic použít trojúhelníčky a podobně, aby mapa dostala nepozemský a dávný charakter. Při přiložení všech fólií na sebe se vytvořil kompletní pláněk hradiště spolu s označením místa, kde byla schována zpráva mimozemšťanů o jejich návštěvě na Zemi.



Já, Jan Coubal z Polno Krut, jsa stihán církví katolickou, zanechávám zde na tomto místě zprávu tu, kterou jsem uchovával po léta v tajnosti. Spolu s knihami, hlásajícími právě slovo boží, jsem ji uchraňoval a nyní, jsa sám v nebezpečí, uchpluji se k dalšímu utajení jejímu na paměť potomkům mojm. V knihách, které jsem dostal od druhá svého Jana Pospíšila, v nebezpečí který opustil svůj dům rodný, odebrav se do země saské, jsem našel zprávu tu, kterou tam vepsal Pavel Sazma, kazatel pravého slova božího. On byl duch nadmíru osvitceny a všelike věci nacházel a o dávných předcích našich velkou povědomost měl. Po svých knih, které já nebudu moci as dále uchrániti, vepsal i nadmíru divnou událost, o které chci zanechati zprávu tu. Na Šancích od pradávna hrazené místo bylo, kde dávní předkové žili. Ti zanechali zprávu na tabulkách vytesanou, kterou



Pavel Sazima našel a po mnoha útrapách smysl seznal. Tam psáno, že v dávných dobách přišli sem bohové jacísi, kteří mnoho užitečných věcí je naučili a i proti nepřátelům pomáhali. Z bohů těch i velké zlo pocházelo a lidé ti po setkáních hojných s nimi zlou chorobou trápení byli a i nezřídka hynuli. Bohové ti zanechali po sobě tajnou zprávu a cesta k ní vede po čtyřech místech významných hrazeného místa. Zprávu tu nechť vzhledá jen ten, kdo bude znát sebe před nebezpečím tím uchránit. Zprávu svou zakopu v místě hlavní brány na paměť potomkům mojm a k splnění odkazu Pavla Sazimy.

Pod Kruty v máji L.P.1738



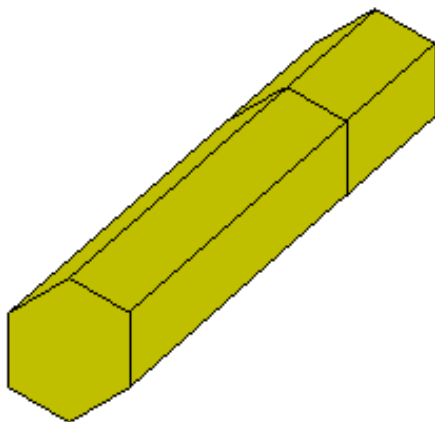
Jednotlivá pouzdra hledali archeologové pomocí Geiger-Müllerova počítače. Spálením punčošky do plynových svítidel totiž vedoucí obdrželi trochu radioaktivního thoria, což úplně stačilo ke zvýšení radioaktivity v okolí nálezů. Radioaktivita potom byla onou ochranou proti nežádoucím hledačům, o které psal legendární Jan Coubal.

Avšak i v tomto případě mohlo dojít k prozrazení celé hry, neboť při nálezů prvního pouzdra si k jeho obsahu přičichl jeden z nálezců a řekl, že cítí strojný olej, což je podivné. Okamžitě mu bylo pouzdro odebráno se slovy, že kdo ví, co je to zač a třeba by se mohlo něco stát. Druhý den tento nálezců onemocněl nějakou virózou, takže nebyl problém roznést po celém táboře zvěst, že jde o radioaktivní nemoc, čímž byla věrohodnost nálezů jednoznačně potvrzena.

Na další vykopávky chodil občas celý tábor. Vedoucím bylo do smíchu, když sledovali, jak každý táborník bez jakýchkoli protestů před odchodem fasuje vitamíny, aby zvýšil svoji odolnost proti radioaktivitě.

Nakonec byla nedaleko tábořiště nalezena zpráva o pobytu mimozemšťanů, což byla hliníková šestiúhelníková destička, na které byla vyryta mimozemská bytost, naše sluneční soustava, sluneční soustava mimozemšťanů, hvězdná obloha a odtud spojnice od jedné hvězdy k hvězdě sluneční soustavy návštěvníků a potom od jejich slunce k naší Zemi. Kromě toho bylo v každém rohu destičky vyraženo znamení ve tvaru úhlu daného rohu. Tím bylo značeno, že mimozemšťané počítali v šestkové soustavě a místo číslic používali tzv. „úhlice“. U jejich hvězdy a naší Země byly ještě v této úhlové - šestkové soustavě vyryty doby oběhů planet kolem sluncí. To všechno se podařilo táborníkům přepočítat a podle astronomických tabulek zjistit domov mimozemšťanů během pár dní.

Celou destičku vyryl jeden z otců dětí a zalil ji do dentakrylu, aby nebylo možno příliš podrobně zkoumat její věrohodnost.





Byla to hra, kterou žil celý tábor, takže když u posledního táboráku bylo odhaleno, že šlo o hru, nepřejte si vidět, jak to s vedoucími dopadlo. Nejvíce podvedeni se cítili samozřejmě členové archeologického kroužku, ale pak to vzali sportovně a na tento tábor nadále vzpomínají, samozřejmě v dobrém.

Prostřednictvím této hry se táborníci také ledacos dozvěděli. Třeba o radioaktivitě, ochraně před ní, o slunečních soustavách, oběžných dobách planet, aritmetických soustavách, historii, apod. Příjemné bylo spojeno s užitečným.

Pokračování příště



SLAVNÉ VÝROKY

Sysel Kubovi: Ty jsi viděl Kubu?

Helča tancuje se Slonem na plese.

Helča: Netancuješ náhodou trochu mimo rytmus?

Slon: Já ne, to oni hrajou blbě!

Cipísek při vybjíjené po svém úspěšném zásahu:

To nesmíte mít ale kapse v ruce!

Přípravy na zájezd na Jedlovou.

Starosta: A skleněný kolky s sebou!

Pitras: A dokdy má otevřeno pošta?

Při pouštění videozáznamu na Jedlové.

Dodo: Na to se v mládí rádi podíváte.

Hraje se prší, hráči se dohadují, kolik má kdo karet.

Slon: Já mám tři.

Dodo: Já mám čtyři a to jsem si jednou nelíz.

Ještěrka při lyžování skončila potřetí v lese.

Čert: Že ty máš v kapse dřevěnej magnet?

Malá Káťa Mrázová je středem pozornosti, když se koupe v lavoru.

Starosta: To by mě zajímalo, jestli byste mě taky takhle obskalkovali, kdybych se koupal.

Haňára: Když si vlezeš do toho lavoru, tak klidně.

Marian: Je jaro, Buggy má kratšasy.

Dodo: Mariane, seš v pondělí doma?

Marian: Ne.

Dodo: Tak já přijdu.

Sysel na nádraží před začátkem výpravy:

Hele, Kuba jde, je to v háji.

CELOTÁBOROVÉ HRY

Vzpomínky na budoucnost po našem

BYLO TU UFO?

Bližší podrobnosti v Maria-
nově dopise

